

der brugtes det Udtryk, at Krigsministeren gjorde sig alle Forbudsnaar at faa det hele Pæren men vilde at tilhyde den private Grundeiere den halve. Nu siger jeg — og det forekommer mig at være en nærliggende Betragtning, at den som Carationerne skulde være et sandt Udtryk for den Værdiforhøielse som disse Eiendomme havde faaet, vilde Grundejerne neppe have holdt sig tilbage fra at modtage den halve Pæren med Taknemmelighed have modtaget den halve Deel af den Værdiforhøielse, som de saaledes kunde opnaa. Derved vilde de jo have opnaaet en positiv Fordeel, og jeg tror virkelig ikke, at alle de Grundeiere, hvorpå her en Tale, skulde faa lidt fortaen sig, naar deres Fordeel, at de ikke skulde modtage den Fornuftsregulering, som de saaledes kunde opnaa ved Lov af 1867 under Forudsætning af, at de Carationer der havde fundet Sted, vare et rigtigt og sandt Udtryk for den Værdiforhøielse Grundene have faaet. Derfor det derfor forholder sig, som den værdifulde Forslagsstiller har sagt, at ikke en eneste eller kun en ganske enkelt Grundeier, der på under særegne Bilkår har følt sig opfordret til at benytte den Caration, der var givet, til at opnaa Byggefrihed, tror jeg, at man har et Kriterium, som man ellers mangler ved Faktisiteten af Erstatningen, og som viser, at man ikke har været heldig i at finde den sande Størrelse af Værdiforhøielsen. Derved tror jeg, at det vigtige Udtryk for den Tingens Tilstand, der har udviklet sig under Gjennemførelsen af Lov af 1867, er, at der slet ikke har været Tale om nogen frivillig Bevægelse fra Grundejernes Side, til at købe Værdiforhøielsen for deres Grunde, og netop af den Grund, er det ubestemt, at der var en Dvang imod dem, idet de, som saaledes stillede, at man siger til dem: Ja, køb Byggefrihed for Eder Eiendomme; thi ellers skulle de drives med sig selv den Besøielse, som Krigsministeren har efter Lov af 1867, eller ifølge det Revers, der er udstedt, eller forsaavidt der intet Revers er udstedt, saa født Eiendomme, der opført uden Tilladelse. Det er ialt den Sammenhængen, og saaledes er det endt i Beretningen, at det er en Bestatningsvogn, der udnævnes. Det Retssforhold,

der opbruges om, der udtrykkes ved Placaten af 13de October 1824, som har været i Gjensind for den da alle omhyggeligste Behandling i Høiesteret, hvor der navnlig var Spørgsmaal om, hvorvidt Krigsministeren havde Ret til at forhjude en Mand at opføre en Bygning på et Terrain, som hørte under Demarcationslinien, naar denne Mand i Et og Alt rettede sig efter, og indvattede sin Bygning overeensstemmende med Placaten af 13de October 1824. Det er bemærket af den erede Forslagsstiller, at denne Placat indeholder en dobbelt Regel for den Høiesteret ubetinget Forbud imod at opføre Grundmure på disse Arealer. Grundmurede Bygninger var der altsaa overhovedet ikke Tale om, at Private kunde opføre. Men dernæst kunde den Mand kun opføre Bindingsværk, naar Demoleringskommisjonen havde approberet Tegningen, og saa bemærkes det, at den ikke maa være mere end en Etage høj samt at den uden Godtjorelse skulde nedrives, og Pladsen ryddeliggjøres, naar Saadant i paafølgende Tilfælde for Fæstningens Forsvar maatte eragtes nødvendigt. Saaledes ere alle Reverser affaaet, i Henhold til hvilke Bygninger ere opførte. Eieren har en Forpligtelse til at borttage disse Bygninger, naar det for Fæstningens Forsvar i Skyld maatte forlanges, og jeg skal tilføje, at efter den hele Fremstilling af dette Retssforhold, som blev givet af Ministeriets egen Sagfører for Høiesteret, og som er et sandt Udtryk for det hele Retssforhold, saaledes som det har udviklet sig, har det fra første Færd ikke været noget andet Hensyn end Hensynet til Fæstningens Forsvar, der har gjort sig gjældende. Saa længe man gaar tilbage i Tiden, har det, som sagt, ikke været andet end militære Hensyn, der have gjort sig gjældende ved disse Indskrænkninger, og derfor er det ogsaa et naturligt Udtryk for Forholdet, naar det hedder i Placat af 13de October 1824, at Pladsen kun vil blive at rydde, naar i saadanne paafølgende Tilfælde for Fæstningens Forsvar i Skyld det maatte eragtes nødvendigt. Nu kan det jo forudsæes, at man vil sige: Men dette Forhold er jo dog forsaavidt blevet forandret, og navnlig maa der gøres Forfæj mellem de Ciere, hvis Reverser see saaledes